ରାଜା ସାବୁନ କାରଖାନା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏସ୍. ପି. ଶାନ୍ତରାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 20,1965

[କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ 1962 (ମହୀଶୂର ଅଧିନିୟମ 5/1962)- ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ 1958 (ଅଧିନିୟମ 43/1958),105 - ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 (ଅଧିନିୟମ 5/1908), ଧାରା 24, 151- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ- କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ, ଅନୁଷ୍ଠାନ– ଗ୍ରହଣୀୟତା - ମୂଳ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗ - ଅଧିକାରିତା, ଅର୍ଥ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପାସିଂ ଅଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଣିଜ୍ୟ ଚିହ୍ନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାଲିକ ଏବଂ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବିକ୍ରି କରିବାରୁ ବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 105 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠାରୁ ନିମ୍ନତର ନୁହେଁ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେଉଁଦିନ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେହିଦିନ ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତ ବନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କୌଣସି ବିଚାରପତି ନଥିଲେ ଯିଏ ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତର କ୍ଷମତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ:

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି : (i) ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସମ୍ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଏକ ଅଦାଲତ; ଏହା କେବଳ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଯାହା ବିଷୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଏହାକୁ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟର

ସାଧାରଣ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହିତ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 105 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ।

ଏକ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ଏହା ନିସନ୍ଦେହରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶୀର୍ଷରେ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ବିଚାରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ନଥିବା ମାମଲାରେ ଏହାର ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ।

(ii) ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 24 ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନଗତ ଭାବେ ଅବରୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଅଦାଲତରୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାର ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବାର କ୍ଷମତା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ଅନ୍ୟଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସଜ୍ଞାନରେ ନାହିଁ ।

(iii) ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 151 ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ଅଧିକାରିତା ସହିତ ନିଜକୁ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ କରେ ନାହିଁ ।

(iv) "କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଏହାର ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାର ପରିମାଣ:ଏହାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏକ ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଦାଲତ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 771/1964 ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 90/1964 ରେ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମେ 29,1964 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଏସ୍. ଏସ୍. ଖାଣ୍ଡୁଜା ଏବଂ ଗଣପତ ରାୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ବି. ଆର୍. ଏଲ୍. ଆୟେଙ୍ଗର, ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ କେ. ଏଲ୍. ମେହେଟ୍ଟା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 7 ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଶାହା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ୫ ମଇ, ୧୯୬୪ ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ - ଏଠାରୁ ପରେ 'ବାଦୀ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା - ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱରୂପ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ - ଏଥିରେ ଏଠାରେ ପରେ 'ପ୍ରତିବାଦୀ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା - ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ "R.S.F. ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା 806 ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ଟ୍ରେଡ୍ ଚିହ୍ନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାଲିକ", ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବାଦୀଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଧୋଇବା ସାବୁନକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶନାମା ପାଇଁ ।

1958ର ବେପାର ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ 43 ର ଧାରା 105 ଦ୍ୱାରା ଏକ ପାସିଂ ଅଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଟ୍ରେଡ୍ ମାର୍କ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେଉ କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ନ ହେଉ, ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତଠାରୁ ନିମ୍ନତର ନୁହେଁ । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମେ 5,1964 ରେ ମହୀଶୂର ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯାହାର ଆଞ୍ଚଳିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ର କାରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଛୁଟି ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣ କାରଣ ଯେ ସେହି ଦିନ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ବିଚାରପତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନଥିଲେ ଯିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ । ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦପତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ "ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଏଜେଣ୍ଟ କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଧୋଇବା ସାବୁନ ପାଇଁ ଟ୍ରେଡମାର୍କ R.S.F. ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତିଜନକ ଚିହ୍ନ ଥିବା ସାବୁନ ବିକ୍ରି କରିବା ଉପରେ ରୋକ୍ ଲଗାଇବା ପାଇଁ । 1964 ମସିହା ମେ 29 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନରେ ଥିବା ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ, ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସହିତ ଏହି ଆବେଦନରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଦାଖିଲ ହୋଇପାରିବ । "ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ" ଶବ୍ଦଟି 1958 ମସିହାର ଅଧିନିୟମ 43 ର ଧାରା 2(e) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 ରେ ସେହି ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ସଂହିତାର ଧାରା 2 (4) ଏକ "ଜିଲ୍ଲା" କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା ର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା-ଯାହାକୁ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ କୁହାଯାଏ - ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ତେଣୁ ଯଦି କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ଧାରଣ କରିଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ, 1958ର ଅଧିନିୟମ 43ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଏହାକୁ "ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରିତା ର ପ୍ରୟୋଗ 1962 ର ମହୀଶୂର ଅଧିନିୟମ 5 ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏକ ନିୟାମକ ଅଧିନିୟମ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କୌଣସି ମୂଳ କିମ୍ବା ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ବିଧାନକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ମହୀଶୂର ମହାରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ 1/1884 ର ଧାରା 12 ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟର ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ, ମହୀଶୂର ସରକାରଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକୃତିର ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାଧାରଣ ମୂଳ ନାଗରିକ ଅଧିକାରିତା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ସରକାର ସମୟ ସମୟରେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଘୋଷଣା ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ମହୀଶୂର ଅଧିନିୟମ 1/। 1984 ର ଧାରା 12କୁ ମହୀଶୂର ଅଧିନିୟମ 5/1962 ର ଧାରା 14 ଦ୍ୱାରା ନିରସନ କରାଯାଇଛି ।

ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସମ୍ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହା ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରେ: ଏହା କେବଳ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟେ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାରିତା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଛି । ୧୯୫୮ ମସିହାର ବେପାର ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଚିହ୍ନ ଅଧିନିୟମ ୪୩ ର ଧାରା ୧୦୫ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଯଦି ଏହା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ, ଏବଂ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ଆଇନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏହାର ସମ୍ବିଧାନ

ଅନୁଯାୟୀ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହିତ ବିନିଯୋଗ ନ କରି ଏକ ପାସିଂ ଅଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପଦାନୁକ୍ରମର ଶୀର୍ଷରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଅଛି ଯାହା ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏହା ମୂଳ ଅଧିକାରିତାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟେ ଯାହା ରାଜ୍ୟର ଯେକୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଉଚ୍ଚ ଦାବି ପାଇଁ, ଆମ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ପରୱାନା ନାହିଁ । ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବିଷୟ ବସ୍ତୁ, ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତାର ପରିସର । କମ୍ପାନୀ ଆଇନ, ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ ଭଳି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡି ଦେଲେ, ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଆପିଲେଟ୍ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରେ । ଏକ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ *ଶୀର୍ଷରେ* ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି କାରଣରୁ ଏହାର ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଘୋଷିତ ହୋଇନଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବାଦୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯେଉଁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 24 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ କୌଣସି ସହାୟତା କରେ ନାହିଁ । ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା ୨୪ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ, ଏହାର ଅଧୀନସ୍ଥ ଯେକୌଣସି ଅଦାଲତରେ ଯେକୌଣସି ମକଦ୍ଦମା, ଅପିଲ୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ବିଚାର କିମ୍ବା ସମାପ୍ତି କରିବା କ୍ଷମତା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି: [ଧାରା 24 (1) (b) (i)] । କିନ୍ତୁ ଧାରା 24 (1) (b) (i) ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ କ୍ଷମତା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା, ଅପିଲ୍ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟବିଧିର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା କେବଳ ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା, ଅପିଲ୍ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ ଅଦାଲତରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଦାଖଲ ହୁଏ, ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା, ଅପିଲ୍ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ କରାଯାଏ । ଏହି ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗ ସକ୍ଷମ ଅଧିକାରିତାର ଏକ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଧି ସମ୍ମତ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ଦ୍ୱାରା ସର୍ତ୍ତମୂଳକ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଏ । ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅବରୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଅଦାଲତରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାର ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ଅନ୍ୟଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସଜ୍ଞାନରେ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂହିତାର ଧାରା 151 ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରେ ଯାହା ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ । ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅଛି, ତଥାପି ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ଅଧିକାରିତା ସହିତ ନିଜକୁ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ କରେ ନାହିଁ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ନାରାୟଣ ପାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ମାମଲାରେ ଜୁନ୍ 6, 1962 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ସାରାଂଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । *କାଭେରପ୍ପା ବନାମ ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ,* ଯାହା ମହୀଶୂର ଲ ଜର୍ଣ୍ଣାଲ (୧୯୬୨) ରେ "ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଟିପ୍ପଣୀ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ପୃଷ୍ଠା ୧ ରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଜଣାଯାଏ ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା ୨୪ "ଧାରା ୧୫୧ ସହିତ ପଢ଼ାଯାଇଛି ଯାହା ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ସଂରକ୍ଷଣ କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ମୂଳ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା କରିପାରିବେ" । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ରାୟ କୌଣସି ଅଧିକୃତ କିମ୍ବା ଅନଧିକୃତ ବିବୃତିରେ ଅଭିଲିଖିତ ହୋଇଛି - ଏବଂ ଆମକୁ ମୂଳ ରାୟର ଏକ ନକଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି, ଯେପରି ରାୟର ସାରାଂଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜ ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଯାହା ଏହାର ଅନ୍ୟଥା ଅଧିକାର ନୁହେଁ, କେବଳ ଏକ "ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତି" ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ, ଆମେ ସେହି ମତକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । "ଅଧିକାରିତା" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାର ପରିମାଣ; ଏହାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ବିଜ୍ଞ

ବିଚାରପତି ଯାହାକୁ ଏକ ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ତାହା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ "ଆବଶ୍ୟକ" କରେ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବାଦପତ୍ରକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଫେରାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ମକଦ୍ଦମାର ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟତା କିମ୍ବା ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।